

TEST
METALEN KLAPHEKJES
WESTDUINPARK
DEN HAAG

23 juni 2021

TEST KLAPHEKJES WESTDUINPARK DEN HAAG

Woensdag 23 juni 2021, 14.00 - 16.00 uur

Deelnemers TestTeam Voorall

Gerrit Bron - elektrische rolstoel
Cor de Ruiter - scootmobiel

Begeleiders, vrijwilliger bij Voorall:

Fred Blankespoor - vouwfiets
Erik Herbschleb, projectleider TestTeams - e-bike

Aanwezig namens de gemeente Den Haag / gastheer:
Rijmond van der Pot

TestTeam voordat aan de test begonnen wordt, De Savornin Lohmanlaan

Over Voorall

Voorall is de belangenorganisatie voor Hagenaars met een beperking. Zij werkt voor mensen in Den Haag met een lichamelijke, verstandelijke of zintuiglijke beperking en/of een chronische ziekte. Voorall is adviseur voor het gehandicaptenbeleid van de gemeente Den Haag en fungeert als spreekbuis voor de achterban.

Om de toegankelijkheid van Den Haag in beeld te brengen zet Voorall TestTeams in. Problemen met de toegankelijkheid worden aangekaart bij de verantwoordelijke instanties en meegenomen in de adviezen die Voorall uitbrengt over toegankelijkheid. Zie voor meer informatie: www.voorall.nl

Inleiding

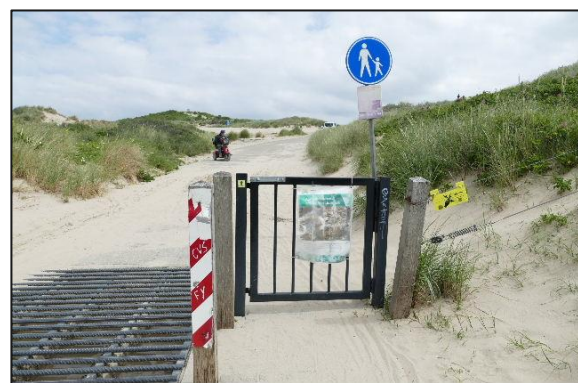
Deze testronde is een aanvulling op eerdere tests van 21 mei 2015, 4 juni 2015 (speciaal gericht op blinden en slechtzienden) en 6 juni 2018.

Het De Savornin Lohmanpad, van "U staat hier" naar Strandslag 7

Omdat er op zeer korte termijn veel aan de klaphekken gaat veranderen (en in de verwachting en met de bedoeling dus ook verbeteren) is op verzoek van de gemeente Den Haag deze vierde ronde gemaakt, specifiek kijkend naar de klaphekken en zoveel mogelijk met dezelfde TestTeamleden als drie en zes jaar eerder.

Het gebied op bovenstaand kaartje – en zelfs nog iets uitgebreider dan dat – wordt begraaasd door een kudde van 16 Schotse Hooglanders. Om te voorkomen dat zij op het strand terecht komen, in de lanen van de Vogelwijk, in Kijkduin of bij de Scheveningse haven zijn er op diverse plaatsen wildroosters en/of klaphekjes aangebracht. Omdat een wildrooster voor een scootmobiel of rolstoel altijd het gevaar met zich meebrengt dat een of meer wielen tussen de spijlen zakken, zijn op bepaalde plaatsen deze roosters gecombineerd met een klaphekje. Dit doet zich in het hele gebied van de Westduinen een kleine 15 maal voor. In totaal gaat het om bijna 30 klaphekjes.

Beide geteste klaphekken, die -van buitenaf gezien- in spiegelbeeld zijn geplaatst

In de Westduinen zijn natuurlijk diverse routes af te leggen. Om diverse redenen zijn die niet allemaal even geschikt voor rolstoelen en dergelijke (te steil, veel zand,), maar sommige zijn juist specifiek zo geschikt mogelijk voor rolstoelen. Op de hekjes op die routes richt zich nu speciaal onze aandacht. Voor deze test – op verzoek van de gemeente – zijn op de beide uiteinden van het ruim 400 meter lange De Savornin Lohmanpad twee nieuwe metalen hekjes geplaatst, die als

model/voorbeeld moeten dienen voor de ruim 25 hekjes die op korte termijn zullen volgen.

Uit het verslag van juni 2018

Uit het verslag van drie jaar geleden citeren we hieronder het voor de klaphekjes relevante gedeelte.

“Nieuw in dit dungebied zijn de zwart-metalen klaphekjes. Dat ze niet meer van hout zijn is niet het belangrijkste punt, wél dat ze veel lichter van constructie zijn en minder schuin in de scharnieren zijn opgehangen, waardoor de benodigde trekkracht op een plek het verst van het scharnierpunt vandaan nog slechts 1.5 kgf bedraagt. Bij de houten hekken is dat een veelvoud hiervan.

Een aantal bijkomende zaken is ook bekeken en ter plekke ook uitvoerig bediscussieerd. We noemen hier het al of niet aanwezig zijn van handgrepen op de hekjes, het gemakkelijk in een open-stand kunnen zetten van de hekjes, hinderlijk in de weg staande paaltjes en schrikdraad dat zich in de onmiddellijke omgeving van het aangrijpingspunt bevindt. We volstaan hier met te verwijzen naar het onderstaande lijstje met adviezen en aandachtspunten.

ADVIEZEN ten aanzien van de klaphekken:

1. De getoonde metalen hekjes lijken goed te bevallen, aangezien zij van zichzelf veel lichter zijn dan de oude houten klaphekken.
2. Door een schuine stand of een veer de benodigde trekkracht – gemeten op een punt zo ver mogelijk van het scharnier vandaan – niet groter laten zijn dan ca. 1.5 kgf. (Volgens de norm hiervoor zou het maximum 4.5 kgf zijn, maar in deze situatie lijkt dit echt veel te veel.)
3. Om het hek vanuit bijvoorbeeld een rolstoel goed te kunnen vastgrijpen, is een handvat aan beide zijden van het hek – maar in ieder geval aan de zijde waar aan het hek getrokken moet worden – zeer gewenst.
4. Er zou iets moeten worden bedacht (wát precies is nog niet duidelijk) om het hek na opening gedurende enige tijd in de open-stand vast te houden.
5. De doorgangsbreedte moet minimaal 80 cm zijn.
6. Er dienen geen paaltjes in de weg te staan waardoor het hek niet geheel geopend kan worden. Dat zou nl. kunnen leiden tot een minder brede doorgang en/of tot een moeilijke S-bocht-beweging voor de rolstoel.
7. Vermijd s.v.p. schrikdraad op té korte afstand van het aangrijpingspunt van de hekken. Voor personen die hun bewegingen soms moeilijk kunnen sturen zou dat tot een ongewenst contact kunnen leiden.”

Einde citaat 2018.

*Handgrepen 9 bij 15 cm
in twee richtingen*

En dan verder in 2021

Ook nu weer werd een en ander ter plekke uitvoerig bediscussieerd.

- De benodigde trekkracht bedraagt – gemeten met behulp van een unster - voor beide geteste hekjes over de volle beweging 1.5 kgf. Prima, waar dit maximaal 4.5 kgf mag zijn. Heel veel minder dan 1.5 kgf is ook niet wenselijk in verband met mogelijk openwaaien door de wind.
- Buiten discussie: Een handgreep in enigerlei vorm dient op de beide zijden van de hekjes aanwezig te zijn.
- Het dichtvallen van de hekjes gebeurt niet met behulp van de zwaartekracht, cq. een schuine plaatsing van de scharnieren, maar met een mechaniek dat 'verstopt' zit in het scharnier zelf, een ronde koker van circa 6 bij 50 cm. Hoe dat precies in elkaar zit is niet bekend.
- Zie ook punt 4 hierboven: Dat het hek enige tijd open zou kunnen blijven staan is zeer gewenst, maar hoe dat zou zijn te bereiken leidde tijdens de test tot veel discussie. Genoemd werden een vertraagsysteem in de scharnierkoker (elektrisch? Waar komt de stroom vandaan?), een kliksysteem aan een aparte paal dat het hek enige tijd vasthoudt in de geopende stand, iets met een ketting in enigerlei vorm.
- De aandachtspunten 5, 6 en 7 van de voorgaande pagina staan nog overeind, maar aan die voorwaarden wordt nu voldaan. Zo is de doorgangsbreedte van 90 cm ruim genoeg.

Koker-scharnier

Unstermetingen leveren bij beide hekken 1.5 kgf op

Overige punten

- Ook de vorm, grootte en plaatsing van de handgrepen werd uitvoerig bediscussieerd. De vorm is goed (ook voor een gehandschoende hand), de grootte kan beter (circa 1.5 x de huidige maten, dus ca. 15 x 20 cm in plaats van de huidige 9 x 15 cm. Horizontale plaatsing (zoals nu bij Strandslag 7) verdient de voorkeur boven verticale (zals nu bij de De Savornin Lohmanlaan). Voor de handgrepen geldt in feite: Hoe groter, hoe beter, maar er is een beperking: Bij té groot kan het hek niet meer volledig geopend worden.
- Allerlei elektrisch aangedreven oplossingen kwamen langs, speciaal voor het open gaan en ook open blijven staan van het hek. Maar waar moet de stroom vandaan komen? Is een ondergrondse kabel een oplossing?

Zonnepanelen of zonnecellen? Op of bij het hek is te laag: Diefstal! Op een hoge paal?: In ieder geval lastig bij het onderhoud.

- Draairichting van het hek: Vanuit de 'buitenwereld' van je af, vanuit het wildgebied naar je toe. Bij de beide testhekken zitten de handgrepen aan de zijde van het wildrooster. Prima, gezien de daardoor verminderde kans met het schrikdraad in aanraking te komen. Maar ook rechts- of linksdraaiend kan nog een punt zijn. Beide varianten zijn in de aanwezige testhekjes vertegenwoordigd. Voor personen voor wie rechtsdraaiend geen problemen oplevert, kan linksdraaiend dat wél doen, en andersom. Bedenk dat een wandelaar die zich in het wildgebied bevindt daar alleen kan weggelopen door een van de hekken naar zich toe te trekken! Anders is het onvermijdelijk dat hulp aan een voorbijganger wordt gevraagd. Het uitgangspunt van onder andere het *VN-verdrag Handicap* is juist dat mensen met een beperking zelfstandig kunnen meedoen.

Deurkrukkenrichtlijn

Het document **3H5.C10** omvat de richtlijnen voor deurkrukken en dus ook voor beugels / handgrepen. Deze richtlijn gaat ervan uit dat de beugel de deur of het hek moet ontgrendelen. Dan is een *horizontale* bevestiging noodzakelijk. In ons geval speelt die eis niet. Maar het is wél prettig zich hieraan te confirmeren. De overige richtlijnen zijn hier óf niet van toepassing, óf er wordt al aan voldaan, bijvoorbeeld de minimale afmetingen van de deurkruk.

Achteraf heeft het TestTeam ook nog gezocht naar een sluitvertraging. Er werd wel veel gevonden, maar alle oplossingen gaan uit van een elektro-mechanische vertraging, meestal voor branddeuren die bij een melding automatisch dicht moeten gaan.

Bron: IT-standaard van PBT-consult, het landelijk adviesbureau op het gebied van toegankelijkheid dat het ITS-symbool uit geeft.

Bediening van de klaphekjes – Het duingebied in en uit

Belangrijk is het volgende te beseffen: Om het gebied binnen te komen kan worden volstaan met tegen het hek aan te duwen, om het gebied te kunnen verlaten moet de handgreep kunnen worden bereikt en gepakt. De onderstaande foto's geven hiervan een impressie.

= Bij de De Savornin Lohmanlaan erin

Bij de foto's op bladzijde 6: Een rolstoel is korter dan een scootmobiel, waardoor de greep eerder kan worden bereikt. Met een scootmobiel is het gemakkelijker om het hek open te duwen

Nog twee beelden: Geen onoverkomelijke bezwaren voor de scootmobiel

= Bij de De Sav Lohmanlaan eruit

Hier is de scootmobiel duidelijk in het nadeel vergeleken met de rolstoel. De handgreep kan wél worden bereikt, maar het hek kan vervolgens niet worden opengetrokken omdat de scootmobiel zelf in de weg zit. De testpersoon kon hier niet zelfstandig buiten komen.

= Bij Strandslag 7 erin

Geen opnamen beschikbaar. Maar de situatie is volkomen vergelijkbaar met die aan de andere zijde van het pad, zij het in spiegelbeeld.

= Bij Strandslag 7 eruit

Gezien de spiegelbeeldigheid van de situatie vergeleken met het begin van het pad lukt het de testpersoon nu wél om het hek te openen. Maar dit viel weer dicht op het moment dat de scootmobiel weer moest worden aangedreven. Bovendien zit het stuifzand hier nogal in de weg

Samenvatting

- De geteste handgrepen hebben het goede model, maar moeten in de definitieve uitvoering met een factor 1.5 worden vergroot tot circa 15 bij 20 cm. De diepte van de handgreep kan nog worden vergroot (daardoor gemakkelijker te pakken) als er in geopende stand geen objecten in de weg zitten.
- De plaatsing van de handgrepen dient *horizontaal* te zijn en zo ver mogelijk van de scharnierzijde vandaan. De huidige 95 cm vanaf de grond is goed.
- Het toepassen van een *trek-ketting* op enigerlei manier is ook bediscussieerd, maar dit leidde niet tot een duidelijk resultaat.
- Als het is gelukt om het hek te openen is het van belang dat het daarna ook enkele seconden *open* blijft staan. Er lijkt niet aan te ontkomen dat de oplossing moet worden gezocht in de elektro-sfeer.
- In combinatie met *schrikdraad*: Schrikdraad aan de scharnierzijde houden.
- Door het beheer dient er regelmatig op te worden gelet dat de goede werking van de hekjes niet wordt belemmerd door (te veel) *stuifzand*.

Vragen?

Voor vragen kunt u contact opnemen met *Erik Herbschleb*, projectleider TestTeams, erikherbschleb@voorall.nl

Van Diemenstraat 196 2518 VH Den Haag
070 365 52 88 info@voorall.nl
www.voorall.nl

AANVULLING

Bij het 'ter perse' gaan van dit verslag bereikten ons twee berichten. Hiermee komen veel tekstgedeelten in het voorafgaande in een ander daglicht te staan.

1. Door een communicatiestoring blijken de handgrepen al gefabriceerd te zijn, klaar om op de hekken bevestigd te worden. De vergroting met een factor 1.5 gaat dus niet door. De horizontale positie dus wél.
2. Van de zijde van de fabrikant van de hekken bereikte ons een filmpje, waarin werd getoond hoe de scharnierkokers iets stroever zijn afgesteld, waardoor de hekken – na gemakkelijk te zijn geopend – zich maar uiterst langzaam weer sluiten. Genoeg tijd voor een persoon in een rolstoel om de doorgang te kunnen passeren. Dit probleem lijkt naar tevredenheid te zijn opgelost.

En nog een beetje sfeer

Op weg richting Strandslag 7 met Den Haag op de achtergrond

*.... en even later komt het tweede hekje in zicht. En de zee!
De combinatie van heuvel en zand valt niet mee!*